No. 1974 Zaterdag 12 November 1921. 38ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Brionplein Overzijde.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

BELASTING-COMMISSIE.

12. De hondenbelasting kan naar de meening der commissie gerust eene verhooging tot f 5.— lijden.

13. Men kan zich algemeen vereenigen met eene wijziging van het vergunningsrecht en vaststelling hiervan als volgt:

voor een societeit, tapperij, koffiehuis, logement in het stadsdistrict op Curaçao f 40.— per maand;

voor een grossierderij in het stadsdistrict op Curaçao f 8.— per maand;

voor een societeit, tapperij, koffiehuis, logement of grossierderij op Curaçao buiten het stadsdistrict en op de overige eilanden f 8.— per maand; onder voorwaarde, dat strengere bepalingen gemaakt worden tegen ontduiking en dat speciaal de drankverkoop buiten de stad aan banden gelegd en belast wordt.

14. Het uitvoerrecht van mijnproducten kon, waar uitvoer van die producten verarming van den bodem tot gevolg heeft, volgens de commissie gerust met 2% verhoogd worden.

15. De commissie meent, dat waar de eigenaars der werven zoozeer profiteeren van de haven van Willemstad, van hen ook een retributie geëischt kan worden, zonder dat deze zwaar op het scheepvaartbedrijf behoeft te drukken.

Eene heffing van f 10.— per jaar per strekkenden meter kade, geschikt voor het aanleggen van schepen, zoowel in de St. Annabaai als in het Schottegat de commissie redelijk...

16. De loodsgelden vormden een onderwerp van langdurige bespreking, waarbij de reeders schriftelijk gehoord werden. In het hieronder volgend tarief meende men ten eerste te moeten vaststellen het beginsel van verplicht loodsgeld, met een uitzondering voor oorlogschepen en zeilschepen beneden 50 M3, en verder de vrijgevige bepalingen voor de schepen met ruwe olie, bestemd voor petroleumraffinaderijen te doen vervallen.

Men meende tot dit laatste te moeten overgaan, omdat vaak het loodsen van die schepen meer moeite en tijd kost dan van de gewone. Een beroep op het feit, dat vóór de vestiging der Curaçaosche Petroleum Maatschappij aan die Maatschappij een dergelijke vrijgevige bepaling zou toegezegd zijn, ging naar de meening der meerderheid niet op. Wetten worden niet voor de eeuwigheid gemaakt en kunnen en moeten met den tijd gewijzigd worden. En dit gold voor het onderhavige des te meer, waar de toestand zoo veranderd was en de financieele nood zoo nijpend.

Hoewel men in het algemeen huiverig was om de loodsgelden belangrijk te verhoogen, meende men, dat de voorgestelde verhooging van dien aard is, dat ze zonder bezwaar kon worden ingevoerd.

Het tarief kan, zoowel voor het inals voor het uitloodsen, als volgt worden bepaald:

Voor stoomschepen over dag f 0.01 per M3 bruto-inhoud met een minimum van f 30.— en een maximum van f 100.— en tusschen een half uur na zonsondergang en een half uur vóór zonsopgang eene verhooging van 50%.

Voor zeilschepen over dag f 0.03 per M3 bruto-inhoud met een minimum van f 5— en tusschen een half uur na zonsondergang en een half uur vóór zonsopgang eene verhooging van 50%. met een een minimum van f 5.—

17. Ook andere inkomsten uit het havenbedrijf konden, naar men meende, gevorderd worden. In de eerste plaats kon daarvoor in aanmerking komen een heffing op de alhier geincasseerde passages per stoomschip van 5% van de betaalde bedragen met een maximum van f 25.— per passage.

Deze heffing dient beschouwd te worden als een soort verteringsbelasting eenerzijds, waar het geldt reizigers, die voor ontspanning naar het buitenland gaan, anderzijds als een heffing, die door anderen, dan die ze betalen, gedragen wordt, wanneer het eenzakenreis betreft.

De omzetbelasting der geincasseerde passages dient jaarlijks ingevorderd te worden van de agenten der buitenlandsche reederijen voor de over het afgeloopen jaar bezorgde passages.

Wat betreft de heffing van een omzetbelasting op de vrachten, meende men, hoewel principieel niet daartegen, dat thans de tijd voor invoering, in verband met de algemeene malaise in het scheepvaartbedrijf, nog niet gekomen is.

18. Algemeen was men van oordeel, dat de heffing van de tegenwoordige petrolemraffinaderijbelasting niet juist is. Men meende, dat ook hier een goed object voor belastingheffing in anderen vorm aanwezig is.

Voorop stellende, dat aan eene winstbelasting op de petroleumbedrijven moeilijkheden in den weg staan in verband met den trustvorm van deze bedrijven over de geheele wereld, welke moeilijkheden ook in andere landen ten zeerste ondervonden worden, meende men van een zoodanige belasting te moeten afzien.

Toch profiteeren zoowel de petroleumbedrijven als de kolenhandel ten zeerste van de gunstige ligging van Curaçao als wereldhaven en meende men, dat hier een belasting toch op haar plaats is daarbij uitgaande nog van het feit, dat een bedrijf, dat niet meer doet dan zijn waren opslaan, minder bijdraagt tot de economische ... drijf, dat hier niet alleen groote installaties exploiteert, maar ook vele arbeiders en ambtenaren in dienst heeft.

De commissie is van oordeel, dat de tegenwoordige petroleumraffinaderijbelasting kan worden afgeschaft en daarvoor in de plaats gesteld een omzetbelasting op petroleum en steenkolen, t. w.

a. bij het drijven van handel in ruwe olie van f 0,45 per ton iegevoerde ruwe olie.

b. bij het raffineeren van ruwe olie van f 0.35 per ton ingevoerde ruwe olie.

c. bij het drijven van handel in steenkolen van f 0.20 per ton ingevoerde steenkolen.

19. Wat de verhooging van het tarief van invoerrechten betreft, meent de meerderheid der commissie geen bezwaar te moeten maken tegen de hier voorgestelde verhooging.

Weliswaar zullen de controlemaatregelen verscherpt moeten worden, maar het voorgestelde tarief is toch niet van dien aard, dat ernstige fraude verwacht wordt en tevens is men van meening, dat de heffingen zoodanig zijn, dat de handel er niet door belemmerd wordt.

Men meende tevens dat de vrijstellingen van het tarief wijziging behoeven.

ONTWERP TARIEF INVOERRECHT.

Bestaand tarief.

Aardappelen per KG. f 3.— f 1.
Aardewerk en porcelein (met uitzondering van dakpannen, vloertegels en kruken) waarde 15% 10%.
Automobielen en onderdeelen waarde 15% 10%.
Beschuit, fijne waarde 15% 10%.
Bier per H.L. f 20.— f 20.—
Boonen en erwten per 100 KG. f 2 3%
Boter per 100 KG. f 15.— f 7.50.
Bron en mineraalwater per HL. f 5 3%.
Cement per 100 KG. f 0.50 f 3%.
Dakpannen per 100 stuks f 1.— 3%.
Gedistilleerd per HL. f 1.— f 1.
Glas en glaswerk (met uitzondering van flesschen) waarde 15% 10%.
Kaarsen per 100 KG. f 20.— f 10.—
Kaas per 100 KG. f 10.— f 5.—
Koffie per KG. f 6.— f 4.—
Mais per KG. f 0,40 f 0.20.
Margarine per 100 KG. f 10.— f 5.—
Meel, mais per 100 KG. f 2.— (90 KG.) f 0.25.
Meel, tarwe- en rogge per 100 KG. f 3.50 (90 KG.) f 0.50.
Metaalwaren (geemailleerd, nikkel en aluminium waarde 10% 10% en 3%.
Meubelen (lampen en gordijnen daaronder begrepen waarde 10% 10%.
Muziekinstrumenten en onderdeelen (gramofoonplaten daaronder begrepen) waarde 15% 10% en 3%.
Petroleum per HL. f 1.50 f 0.80.
Runderen per stuk f 10.— f 750.
Rijst per 100 KG, f 4.— f 1.—
Rijtuigen en onderdeelen waarde 10% 10%.
Rijwielen en onderdeelen waarde 10% 10%.
Sigaren waarde 20% 20%.
Sigaretten per 100 stuks f 0.15 f 0.10
Speelgoederen waarde 15% 3%.
Suiker, bruine per 100 KG. f 3.— f 1.
Suiker, witte per 100 KC. f 5 f 2.—.
Suikerbakkerswerk en chocolade, met ot zonder suiker bereid waarde 15% 10%.
Tabak waarde 15% 10%.
Thee per 100 KG. f 40.— 3%.
Vruchten, geconfijte, met of zonder suiker bereid waarde 10% 10%.
Vuurwerk waarde 20% 20%.
Wijn, mousseerende per HL. f 150.— f 150.—.
Wijn, andere soorten per HL. f 40 f 40.
Fabriek- en stoomwerktuigen, machineriën, werktuigen, toestellen en gereedschappen ten dienste van landbouwfabriek, mijnontginning en handwerken of ambachten, alsmede gedeelten daarvan, mits als zoodanig door de ambtenaren erkend waarde 3%.
Alle andere ... waarde 3% 3%.

VRIJ.

Ijs „
Kalk „
Kolen, steen- en cokes „
Ruwe olie „
Zakken, ledige- „.
Boeken, tijdschriften, land en zeekaarten, platen en prenten, muziek in bladen ingenaaid of ingebonden „
Gouden- en zilveren munten „

Raming der opbrengst.

20. De commissie meent, dat de volgende voorzichtige raming van de door haar voorgestelde belastingverhoogingen gewettigd is.

Invoerrechten	f 220.000.—
Loodsgelden	25.000.—
Omzetbelasting op stookolie en steenkolen	125.000.—
Omzetbelasting op passages	25.000.—
Uitvoerrecht	30.000.—
Werfrecht	20.000.—
Vergunningsrecht	12.000.—
Hondenbelasting	1.000.—
Registratierecht	1.000.—
Zegelbelasting	5.000. —
Overdrachtsbelasting	10.000.—
Gebruiksbelasting	10.000.—
Successiebelasting	8.000.—
Inkomstenbelasting	8.000.—
	f 500.000.—

(Wordt vervolgd.)

INGEZONDEN.

Aruba, Oct. 29, 1921.

Geachte Heer Redacteur,

Niet zonder bevreemding ziende, dat onze tuinders en landbouwers nog in dezen tijd naar Curaçao vertrekken om aldaar tegen dagloon te gaan werken, heb ik tot enkelen, die reisvaardig waren, in tegenwoordigheid van andere heeren de volgende vragen gericht:

Hebt ge gezinnen? Hebt ge huurgronden? Hoeveel bunders? Hebt ge geplant? Waarom blijft ge niet uwe terreinen bewerken?

Het resumé hunner antwoorden luidde: Wij hebben gedeeltelijk onze terreinen beplant, omdat wij niet bij machte zijn onzen tijd uitsluitend te wijden aan onze tuinen en grondjes. Wij hebben successievelijk zeven regenarme jaren beleefd, gedurende welken tijd wij zoo goed als niets van onze ... gevolg is ... gekregen hebben, bij het weinige dat wij opgespaard hadden van betere tijden, derhalve kunnen wij op het oogenblik ons dagloon niet missen. Wij hebben van onze terreinen en grondjes slechts zooveel beplant, dat de verdere verzorging daarvan aan onze vrouwen en kinderen kan worden overgelaten. Bovendien hebben wij niet meer zaad kunnen koopen of te koop krijgen. Voor een kan pinda's wordt er hier gevraagd fl 1,25, dat is naar rede van fl 60 per vat.

Ten opzichte van dezen toestand heb ik bij mij zelf gedacht, dat indien een kapitalist aan deze menschen geld wilde voorschieten of hunne oogsten wilde koopen; hij vrij zeker goede zaken zal maken, aangezien, wat 't regenen betreft, wij al volop meer dan de helft van den gewonen val gekregen hebben; terwijl de blijvende voorteekens alle hoop geven op een gunstig verder verloop van het seizoen.

Als ik mij niet vergis, werden vroeger door één koopman alleen over de tweeduizend vaten pinda's uitgevoerd, terwijl verscheidene anderen ook belangrijke hoeveelheden daarvan hebben verscheept. De pinda was een uitvoerartikel van Aruba.

Hier en daar op dit eiland hoort men zeggen: Gouverneur nobo a bini coe bon pia, Z.Exc. heeft veel regen meegebracht, hetgeen zoo'n groot voordeel beteekent, dat het Bestuur het zekerlijk niet op eenige andere wijze met zijn materiëele krachten zou kunnen evenaren.

Gerust kan men echter aannemen dat Z.Exc. van harte wenscht, Aruba zooveel mogelijk te helpen. Dat is duidelijk af te leiden uit de alhier met algemeene ingenomenheid gelezen inaugurale Rede. Derhalve durf ik een beroep doen op deze goede gezindheid van Gouverneur Brantjes.

Ondanks de moeilijke tijdsomstandigheden, moge Zijne Excelentie toch in overweging nemen eene ondersteuning te geven aan onze landbouwers, en tuinders, vooral met het oog op zoovelen, die van Cuba terugkomen na op dit eiland in den laatsten tijd als werkloozen rondgezworven te hebben in behoeftigen toestand, niet eens meer in staat om de terugreis te bekostigen.

Om van dit veel regen belovende jaargetijde zooveel mogelijk profijt te trekken, dient er op Aruba eigenlijk geen enkel stuk grond onbeplant te blijven; en dit is onder de gegeven omstandigheden niet mogelijk zonder eene tegemoetkoming aan de plantende bevolking.

... oud-Gouverneur HELFRICH in vervulling zien gaan, n.l. de proefneming met de brandspuit, welk uitstekend aan haar doel beantwoordde. Het water, dat uit de zee voor 't gouvernementshuis gepompt werd, kon zij met voldoende kracht en op tamelijk goede hoogte uitspuiten. Moge de hand der Voorzienigheid ons behoeden, dat wij er ooit van gebruik zullen behoeven te maken; doch bij brandgevaar is een brandspuit allernoodzakelijkst. Wij zijn het Gouvernement dankbaar voor deze goede gave en hopen van den nieuwen Gouverneur dezelfde welwillendheid te mogen ondervinden, te beginnen met een flinken steun aan onze landbouwers en tuinders.

Dankend, hoogachtend,

Een opmerker van Aruba.

Naschrift van de Redactie.

We zijn *Opmerker* dankbaar voor zijn prachtidee, dat ongetwijfeld verdient door Gouverneur BRANTJES ernstig te worden overwogen.

Aruba is dicht bevolkt, zonder mijnbouw of grootindustrie, hoofdzakelijk op den kleinen landbouw aangewezen.

Aruba staat bekend om zijn flinke landbouwers. De menschen maken daar zeer veel werk van hunne grondjes. Ook is de grond er uitstekend geschikt voor verbouwing van pinda's.

Nu honderden werkeloozen uit Cuba terugkomen, waar zij hard gewerkt hebben, zoolang er werk was, en zeer goed zorgden voor hun achtergebleven families, verdienen die nijvere mannen, die niets liever doen dan hun eigen gronden bewerken, allen steun van het Gouvernement.

Voor Aruba kan onder andere omstandigheden zoo weinig gedaan worden, maar nu het een goed regenjaar is, is de gelegenheid gunstig.

Help die menschen aan plantzaad, zouden we Zijne Excellentie willen toeroepen.

Bestrijd de werkeloosheid.

Uit welke fonds?

„Het ondersteuningsfonds der Nederlandsche Antillen" komt hiervoor toch zeker in aanmerking, minstens de rente van het kapitaal.

Ingesteld om te helpen bij algemeenen nood uit droogte, beantwoordt het toch niet minder aan zijn doel, als

het de algemeene werkeloosheid van thuiskomende emigranten helpt bestrijden door algemeene werkverschaffing bij overvloedige regens, en zoodoende weer algemeenen nood uit droogte voorkomt. Een rijke pindaoogst helpt Aruba er weer bovenop voor een jaartje en geeft aan scheepvaart en handel weer een weinig vertier.

Laten we het goede regenjaar toch goed besteden.

Niet met mooie landbouwplannen voor de toekomst, als die mooie regens al lang weer voorbij zijn, maar met daadwerkelijke hulp op het oogenblik zelf, dat de regen overvloedig valt. Met volle overtuiging meenen wij het idee van OPMERKER te mogen aanbevelen als zeer goed uitvoerbaar met weinig kosten, hoogst practisch, van algemeen nut voor een heel eiland.

Maar daar is *periculum in mora.* niet haast je langzaam, maar wie spoedig geeft, helpt dubbel.

Het idee van OPMERKER wordt door ons op de allereerste plaats gesteund ten behoeve van Aruba.

Daar nemen wij niets van terug.

Eerst en vooral Aruba helpen, nu zoo'n pracht gelegenheid om met betrekkelijk weinig geld een heele bevolking flink te kunnen helpen zich als van zelf aanbiedt.

Maar, is er op dezelfde wijze niet ook iets te doen voor Curaçao en Bonaire?

Wat doen we met het prachtige, buitengewone regenjaar?

Profiteeren we daar wel genoeg van?

Verschillende particulieren zijn, ook zonder steun van 't Gouvernement, best in staat in dit mooie regenjaar de opbrengst hunner gronden te vergrooten

Dat ze het dan ook doen!

Vermeerdering van productie is het eenige ware middel tot verbetering van den economischen toestand onzer eilanden.

RECHTVAARDIG?

(Ingezonden.)

Weet je wie de verhoogde belasting zullen moeten betalen?

De belasting-commissie zegt er kort en goed dit van:

Omdat de bezittende klasse het *niet graag* doet door directe belasting, moeten de onvermogenden en de armen het maar doen door indirecte belasting, althans het grootste deel

Wat denkt U?

De commissie, samengesteld *alleen* uit leden van de bezittende klas, praat lang en veel om ons toch maar aan 't verstand te brengen, waarom de directe belasting hier zoo onpopulair is. 't Is toch zoo gemakkelijk hiervoor enkele redenen te vinden, al zijn 't maar schijnredenen. Laten we eens zien. *„De directe belasting drukt maar op enkelen; 15%.*

Goed, maar die 15% genieten er dan ook het meeste van, want bijna allen wonen in Willemstad, waarvoor de meeste gouvernementsuitgaven geschieden.

„Deze enkelen (directe belasting-betalers) trekken hun inkomsten vaak niet uitsluitend of in de eerste plaats uit het eiland waar zij wonen, maar voor een groot deel uit het buitenland."

Dat zegt niets; nergens ter wereld wordt daar rekening mee gehouden. Waarom hier dan wel?

„Zij kunnen gaan waar zij willen" Goed, laat ze maar gaan. Maar, als ze liever hier blijven, moeten ze ook belasting betalen, en ze weten zeer goed, dat ze elders nog meer moeten dokken.

Dat de commissie medelijden heeft met degenen, die vaak een groot deel van 't jaar buiten de kolonie reizen, is ons onbegrijpelijk. Menschen, die in zoo'n weelde kunnen leven, moeten terdeeg betalen. Al zou de directe belasting hier tweemaal zoo zwaar worden, dan is dat nog maar 'n schijntje vergeleken bij wat de menschen in de U. S. A. of Europa zouden moeten opbrengen.

„Aan de gegoeden staat geen gouvernements-waterleiding of lichtvoorziening ten dienste. Wat verschil maakt dat met de voorziening door particulieren?

„Het onderwijs voldoet aan slechts zeer matige eischen" Een beetje sterk uitgedrukt, heeren! Het onderwijs, dat hier gegeven wordt, is voldoende voor alle betrekkingen, behalve voor enkele van de allerhoogste. Wil men hooger op dan is 't voor de ontwikkeling veel beter naar elders te gaan. Zou men hier toch b.v. een Hooger Burgerschool willen hebben dan zou 't onderwijs niet zoo degelijk zijn en men zou heel veel meer belasting moeten betalen. En staan hier voor minder gegoeden geen studiebeurzen ter beschikking?

De wegen zijn slecht. Maar de auto's van de gegoeden rijden ze ook stuk. Daarbij, waarom wordt er niet beter voor gezorgd?

„De politie laat veel te wenschen over". Dat kan beter worden.

Met de kunstminnaars hebben we meer medelijden dan met de liefhebbers van publieke vermakelijkheden. Immers elken Zondag is hier muziek, we hebben twee bioscopen een tennisclub, verschillende voetbalclubs. Op Mundo Nobo is nog makkelijk, zonder veel kosten een sportterrein meer aan te leggen. Die hier centen hebben, zullen het hunne wel vinden. De „Isla" zij hun ten voorbeeld.

De lezer oordeele zelf, of de meeste redenen wel iets om 't lijf hebben.

„Men is in de omliggende republieken gewoon om alleen hooge invoerrechten te betalen. Is dat voor *hier* wel een gezond en eerlijk stelsel als men bedenkt dat dáár 't gewone volk de eerste levensbehoeften veelal kan krijgen zonder indirecte belasting, omdat 't eigen land die opbrengt, terwijl hier de meest noodzakelijkste levensmiddelen moeten ingevoerd worden. Het is dus het tegenovergestelde van onbillijk, dat de meer gefortuneerden meer directe belasting betalen. Vooral als men bedenkt, dat de administrateur van financiën nog onlangs heeft verklaard, dat de directe belasting nergens in de omliggende republieken zoo laag is als hier.

Schrijver betaalt óók directe belasting. Ze is mij minder onpopulair, als ik bedenk, dat er weer 'n beetje minder gebrek door geleden wordt.

Maar de meer gefortuneerden hier letten alleen op eigen belangen, terwijl ze van de onvermogenden alleen weten dat .... de natuurgesteldheid hen in staat stelt van een zeer gering inkomen te leven.... Moet de maat van ellende bij velen nog voller worden of overloopen? Hebben de egoïstische, ondemocratische en onchristelijke opvattingen uit den slaventijd hier nog niet lang genoeg geheerscht?? Want, heeft nu de belasting-commissie ook zoo veel en zoo diep erover nagedacht, of de *indirecte* belasting bij 't *arme* volk óók niet onpopulair is?? En, wat meer zegt, of dat arme volk die wel betalen *kan*???

Weegt deze laatste reden niet tien maal zoo zwaar als 't *niet graag* betalen van de bezittende klas?? Of verdient die klas, die hier hoofdzakelijk uit handelaars en winkeliers bestaat misschien te weinig?

We weten beter.

Hebben de gefortuneerden alleen er voor hen geen maatschappelijke plicht om de minvermogenden en vooral de noodlijdenden te helpen en te ondersteunen?

Is hier de maatschappij nog niet genoeg doortrokken van 't oud en versleten idee dat de bezittenden *alles* zijn en de rest *niets*? De rest, die nog onlangs door de pers van een zekere groep met tergende hooghartigheid, tegen beter weten in, werd uitgemaakt voor de 90% analphabeten! Moet het bijtend verschil tusschen nood en weelde maar steeds toenemen? Het wil ons voorkomen, dat de belasting-commissie te eenzijdig en bekrompen is, de belangen van maar een klein deel van 't volk op 't oog heeft gehad; wij bedoelen de belangen van die 15°/o betalers van directe belasting. Daar nu ook de *noodzakelijke levensbehoeften* onder de indirecte belasting zullen komen te vallen zal de andere 85°/o het grootste deel van die belasting hebben te betalen. Immers hier komt de massa van de massa. Op deze manier kan men 't gewone volk al gauw tien maal zoo hard knijpen dan door een beetje directe belasting of hoofdgeld. Is dat billijk? Zitten er hier de zeer veel arme drommels toch al nief hard genoeg voor? Bovendien heeft dat stelsel voor een zekere groep nog dit voordeel, dat, *als er ooit* CENSUS-KIESRECHT *komt*, 't *gewone volk* machtloos blijft en *zij* de baas kunnen spelen.

Daarom mag 't volk zelfs geen kleine directe belasting betalen, opdat het niet daardoor kiesgerechtigd worde en invloed uitoefene op 't Bestuur! Daardoor zou 't maatschappelijk bewustzijn zich te zeer ontwikkelen! Maar zou 't aantal degenen die in de directe belasting bijdragen, niet grooter gemaakt kunnen worden, als alle grootere heeren aan hun bedienden, knechts en meiden eens een behoorlijk loon uitbetaalden in plaats van het hongerloon waarvoor velen ze nu laten werken?

Dat er indirecte belasting komt, daar is niets op tegen; maar maak 't gebrek, waarin velen toch al leven niet grooter, alléén ten voordeele van de gefortuneerden. Wat je met de eene hand neemt, zou je met de andere wel eens terug moeten geven.

Conclusie: Hooger directe belasting voor de gefortuneerden; geen indirecte belasting op de *noodzakelijke levens behoeften.*

Belast liever de genotmiddelen nog twee maal en de luxe middelen nog vijf maal zoo zwaar.

Wij hopen, dat Z. Exc. de Gouverneur en de leden van den Kolonialen Raad dit bij gelegenheid ook eens zullen overwegen. Zij zijn immers de vertegenwoordigers van ons *heele* volk, dus vooral van de 85°/o onvermogenden, R. K. Volksbond is hier geen werk voor U? Uw aanzien zal er nog door vermeerderen.

Een vriend van het volk.

Lourdes.

François Veuillot schrijft uit Parijs: ...rikaansche priester, die door zijn Oversten naar Frankrijk werd gezonden om aldaar zijn studies te voltooien, is juist teruggekomen van de nationale bedevaart naar Lourdes. Ik kon hem nog bijtijds een aanbeveling geven voor Dr. Le Bec, oud-hoofd-chirurg van het St. Jozefziekenhuis te Parijs, die op 't oogenblik het bureau voor geneeskundig onderzoek leidt. Mijn vriend was aldus in de gelegenheid aan de zijde van den beroemden doctor en diens talrijke collega's bij het onderzoek der wonderbare genezingen getuige te zijn, nadat hij eerst de godsdienstige plechtigheden had bijgewoond en de ontroeringen der pelgrims had ondergaan. Hij stond verbaasd over alles, wat hij had gezien. Werkelijk, hij wist niet, wat hij meer moest bewonderen, óf de geestdrift der massa's, óf de angstvalligheid, waarmee de genezingen worden onderzocht.

De nationale bedevaart, deze merkwaardige processie van zieken en kreupelen, omringd door een vrome, biddende menigte, heeft inderdaad na de lange onderbreking, veroorzaakt door den oorlog, ondanks de verhoogde reiskosten, haar vroegeren luister teruggekregen. Uit alle deelen van het land kwamen treinen aanstoomen, overvol met zieken en lijders op weg naar het oord der wonderen. In vijf dagen tijds werden er meer dan 75000 baden genomen in de „piscines".

Een klein leger van bereidwillige ziekenverplegers had zich aangeboden, de zieken daarheen te dragen. Rondom de zieken hadden de gebruikelijke plechtigheden plaats, waaraan gedurende die vijf dagen vijftig duizend geloovigen deelnamen.

Dezen behoorden weliswaar niet allen tot de nationale bedevaart. Er bevonden zich vele vreemdelingen onder, waarvan er enkele alleen, de meeste echter groepsgewijze waren gekomen. Eveneens waren er uit alle Fransche provincies afgevaardigden gestuurd, zoodat men wel kan zeggen, dat alle oorden der wereld in den loop der feestdagen of gedurende de voorafgaande weken in 't Heiligdom van Maria hebben gebeden.

Lourdes is inderdaad in twee opzichten gekarakteriseerd, waardoor het zich van alle bedevaartplaatsen op bijzondere wijze onderscheidt; het is tegelijkertijd een der drukst bezochte plaatsen, waar de verschillendste volken der aarde met elkaar in aanraking komen en een der meest wonderlijke aanknoopingspunten tusschen hemel en aarde.

Zijn naam als „vergaderplaats der volkeren" had het sinds lang vóór den oorlog veroverd, en meer dan ooit verdiende het deze benaming bij het begin van den grooten wereldoorlog: te midden van het eerste onweersgerommel ontvouwde daar het Internationale Eucharistische Congres zijn plannen en vredespogingen. Het behield dezen titel tot zelfs in den loop der vijandelijkheden: gewonden bracht het in de hospitalen onder, het ontving aanhoudend met de talrijke Franschen de vertegenwoordigers der geallieerde mogendheden of der neutrale landen. Het was terzelfdertijd een wierookvat van gebeden, die voortdurend ten hemel stegen tot herstel van den waren en duurzamen vrede. Om het eenigzins te kunnen begrijpen, waar Lourdes zelfs in die vreeselijke oorlogsjaren zijn aantrekkingskracht vandaan haalde, zou men het hoogst interessante boekwerk van Mgr. Schoepter, bisschop van Tarbes en Lourdes, moeten lezen, waarin hij zijn herderlijke brieven uit den oorlogstijd heeft verzameld.

De vrede heeft hem thans die aureool nog schitterender gemaakt. Het is waarlijk een troost voor ons, katholieken van Frankrijk, dat we onzen tegenstanders, die er steeds op uit zijn, de slechte wereldreputatie van zekere buurten onzer hoofdstad, ruchtbaar te maken, kunnen bewijzen, dat er nog heden een heilige stad is, die naar verhouding het grootste aantal menschen trekt, en — wat de allergrootste beteekenis is — zoovele vreemdelingen.

En nog altijd schittert Lourdes voor de geheele wereld als een der opzienbarendste aanknoopingspunten tusschen hemel en aarde. De gedwongen onderbreking der pelgrimstochten, die voornamelijk de zieken moest treffen heeft echter geenzins de wonderbare bron doen uitdrogen. De „National" heeft gezien, dat in de „piscine" of tijdens de processie met den eucharistischen Christus, de grootste wonderen zich herhaalden. Op geheel bijzondere wijze heeft Onze Lieve Heer door de voorspraak van Maria, dit bewijs van barmhardigheid hernieuwd. Eén geval is van zulk een bijzonderheid dat we het voorzeker een der grootste bovennatuurlijke verschijnselen van onzen tijd kunnen noemen, ja misschien wel van alle tijden. Ik ... heeft voorgedaan met vermelding van data en plaatsen, in tegenwoordigheid van doctoren, die het wonder kunnen getuigen. God is, om zoo te zeggen, inschikkelijk, om de openbaringen van Zijn Almacht aan een wetenschappelijk onderzoek te onderwerpen.

Een twintigtal doctoren hebben na een grondig onderzoek een groot aantal plotselinge genezingen langs natuurlijken weg onverklaarbaar genoemd. Uiterst streng in hun oordeel hebben zij slechts zes gevallen willen reserveeren: en toch voor drie daarvan hebben zij hun definitieve uitspraak voor het volgende jaar uitgesteld.

Maar, wat de drie andere betreft, hebben zij eenparig besloten, dat de menschelijke wetenschap een bovennatuurlijke tusschenkomst moest erkennen.

Het betreft het geval met Emilie Cailleux, die plotseling genezen is van een ruggegraatsverkrommingsziekte, gecompliceerd met een samendrukking van het ruggemerg, waardoor de beweging en de gevoeligheid van haar beide beenen, haar blaas en ingewanden geparalyseerd werden. De tweede genezing betrof Marguerite Lassile, die gedeeltelijk des morgens genas in de „piscine" en 's avonds, na de processie, zich geheel hersteld voelde. Zij had een ziekte in het rechter heupgewricht en bovendien een ruggegraatsziekte in de nekstreek. De derde genezing, welke men voor bovennatuurlijk hield constateerde men bij Juliette Nancey, die aangetast was door een reeds veronderde tuberculose. Zij leed zoo hevig aan aanvallen van meningitis, dat zij zich niet eens bewust was in Lourdes te zijn. Toen zij voor de tweede keer het bad verliet was zij geheel en al genezen.

Het zou te veel zijn al de bijzonderheden omtrent deze drie wonderen op te sommen. Ik zal mij bepalen tot het bijbrengen van de manier, waarop dr. Le Bec met zijn assistenten in 't bijzijn van enkele getuigen, de bovennatuurlijke verschijnselen onderzocht, door u de conclusies aan te halen van een der certificaten, door hem geschreven. Het betreft het geval met E. Cailleux.

„Hare ziekte, aldus het medisch document, na er het karakter en de genezing gedetailleerd van te hebben uiteengezet, kwam voort uit een productie van een ontstekende massa in de wervelkolom, die het ruggemerg samenperste waardoor de verlamming werd veroorzaakt.

„Haar ziekte is niet ongeneeslijk door natuurlijke krachten, echter zijn daar vele jaren voor noodig. Welnu, alle ziekte-verschijnselen zijn plotseling verdwenen. Wij zijn dus gerechtigd te meenen, dat God daarvan de oorzaak moet zijn geweest. Deze plotselinge genezing is in strijd met alle natuurwetten en dat is juist het eigenaardige karakter van een wonder."

Deze krachtige en eenvoudige verklaring is overigens bekend aan een ieder, die het zeer merkwaardige werk van dr. Le Bec gelezen over het geneeskundig bewijs van de wonderbare genezingen.

Ik zou thans in verband met hetzelfde onderwerp een woord willen zeggen over de gevoelens, welke de wonderen te Lourdes den katholieken Franschen inspireeren. Onze geloofsgenooten in den vreemde behoeven zich volstrekt niet in te beelden, dat wij ons ten aanzien van de gaven Gods aan ijdelheid zouden schuldig maken. Maar daar deze brief reeds lang genoeg is, hoop ik een volgende keer een correspondentie te wijden aan deze psychologische kwestie der Katholieke Franschen. *De Tijd.*

Van het Vaticaan.

Treffende hulde, heeft de Volkenbond gebracht aan Z. H. door een antwoord te zenden, op het pauselijk telegram, waarbij op de noodzakelijkheid van hulp met vereende krachten der menschheid gewezen was.

Deze dankbetuiging heeft den volgenden inhoud: „Den voorzitter der vergadering wordt verzocht, aan Z. H. Paus Benedictus XV afschrift dezer resoluties te zenden, in de hoop, dat Zij erin vinden moge het getuigenis van de hooge en eerbiedige opmerkzaamheid, waarmede de Volkenbond de boodschap begroet heeft, waardoor Z. H. de aandacht der te Genève vereenigde vertegenwoordigers der staten heeft willen vestigen op den smartelijke toestand der verhongerende landstreken in Rusland en op de noodzakelijkheid, hulp er voor aan te brengen. Bij deze gelegenheid heeft de vergagering de eer, aan Z. H. de meest oprechte verzekering haren erkentelijkheid te betuigen voor Haar edelmoedig initiatief, dat nogmaals bewijst, met welke zorg Z. H. steeds er naar streeft „alle lijden te verzachten".

Reeds in de ochtendzitting had de rapporteur Motta, deze laatste resolutie toelichtend, nog er op gewezen, dat de commissie eenstemmig en met geestdrift het voorstel van haar voorzitter, den Spaanschen graaf de Gimeno, had aangenomen, om Z. H. voor Haar initiatief te danken.

„Het is rechtvaardig", zeide Motta, „dat de vergadering de edelmoedige gestie van Benedictus XV, dien grooten Souverein der zielen, met blijdschap begroet. Wij verheugen ons ook te kunnen vaststellen, dat Benedictus XV, door zich tot ons te wenden, een daad verricht heeft, die de zuivere en eenvoudige hoffelijkheid te boven gaat en die een groote zedelijke waarde heeft.

Door Zijn daad heeft Hij gevoeld voor den Volkenbond en voor den gedachten vrede, broederschap en samenwerking, die de Volkenbond in de wereld wil vertegenwoordigen".

Ook graaf de Gimeno sprak, nadat de resoluties waren aangenomen, nog eenige toegejuichte woorden van dankbaarheid jegens den Heiligen Vader, die „aan het hoofd staat van de Katholieke wereld en Wiens onbetwiste souvereiniteit zich over millioenen van menschelijke wezens uitstrekt".

Ook deze hulde, waardoor de Volkenbond de hooge geestelijke beteekenis van het Pausschap erkent, is ongetwijfeld een — en niet een der geringste — lichtpunten van de tweede vergadering geweest.

De Pauselijk Gezant bij ons hof

Zooals we reeds meldden, heeft Z. Exc. Mgr. R. Vicentini, Pauselijk internuntius bij ons Hof, aan H. M. de Koningin zijn geloofsbrieven overhandigd.

Naar het gebruikelijk ceremonieel werd Mgr. Vicentini in een met twee paarden bespannen gala-rijtuig van het Hof, voorafgegaan door twee voorrijders in gala-uniform, van de Pauselijke internuntiatuur aan den Bezuidenhoutschen weg afgehaald en naar het paleis Noordeinde gereden.

Nadat Mgr. Vicentini, bij afwezigheid van den minister van Buitenlandsche Zaken, door Z. Exc. jhr. mr. F. Beelaerts van Blokland, buitengewoon gezant en gevolmachtigd minister en chef van de afdeeling politieke zaken van het ministerie van Buitenlandsche Zaken, aan H. M. de Koningin was voorgesteld en zijn geloofsbrieven had overhandigd, hield Mgr. na we in de

Msb. lezen, tot H. M. de volgende toespraak in de Fransche taal.

Mevrouw,

Ik heb de eer in Uwe Koninklijke handen de brieven neer te leggen, waardoor mijn verheven Souverein, Paus Benedictus XV. mij heeft geaccrediteerd als apostolisch nuntius bij de regeering van Uwe Majesteit.

Terzelfdertijd, dat Hij aan mijn zwakke krachten een zoo ernstige en delicate taak toevertrouwde, heeft de H. Vader mij de Aartsbisschoppelijke waardigheid willen schenken, opdat een zooveel te grooter eer en een zooveel grootere schittering zou stralen op de edele en gastvrije natie, waaronder ik geroepen ben mijn zending uit te ofenen.

Ik heb de vaste hoop, Mevrouw, dat, met de hulp van God, mijn pogingen de hoogte zullen bereiken van de taak, welke mij is aangewezen. Het is voor mij een krachtige aanmoediging die taak te kunnen beginnen op het oogenblik, dat hartelijke en blijvende relaties tusschen het Koninkrijk van Uwe Majesteit en den Heiligen Stoel opnieuw zijn aangeknoopt.

Het zou overbodig zijn om hier van het karakter van mijn zending te spreken. Het zij voldoende te zeggen, dat ik de vertegenwoordiger ben van den Plaatsbekleeder van Jezus Christus, Die was en die is de Vorst van den Vrede.

Op dezen grond en ten einde daadwerkelijk de belangen te behartigen die mij zijn toevertrouwd voor de moreele en materieele welvaart van deze natie, zullen al mijn zorgen er aanhoudend opgericht zijn om de meest hartelijke harmonie te handhaven tusschen Uwe Majesteit en mijn Verheven Souverein. Ik durf daarvoor te rekenen, Mevrouw, op Uwe hooge welwillendheid, welke ik mijn best zal doen te verdienen en op den steun van Uwe wijze regeering, die immer het ideaal van Rechtvaardigheid en Vrede heeft gevolgd.

Met deze bedoelingen en in dit vertrouwen, zal ik mij aan den arbeid begeven. niet zonder aan Uwe Majesteit de vurigste wenschen te hebben aangeboden van den Heiligen Vader, waaraan ik de eer heb mijn eigen wenschen toe te voegen voor het heil van Uwe Majesteit en der Koninklijke Familie en voor de grootheid van de verheven Hollandsche natie."

H. M. de Koningin beantwoordde deze toespraak met groote beminnelijkheid en ging op de verschillende daarin naar voren gebrachte punten nader in.

H. M. wees er o.a. op dat op het oogenblik voor het welzijn van alle volkeren een nauw verbond tusschen alle staten noodig is, en vooral tusschen de geestelijke machten van de Kerk en de regeeringen.

Na het bezoek aan H. M. de Koningin werd Z.Exc. nog voorgesteld aan den Prins.

ROME, 30 September. Dantes Bellegarde, gezant van Italië, heeft heden aan den Paus zijn geloofsbrieven overhandigd.

Morgen zal Ladislaus Skosynski, de gezant van Polen, zijn geloofsbrieven overhandigen.

Berichten uit de Kolonie.

Nieuwe krachten.

De volgende week vertrekken ook drie Eerw. Zusters Dominicanessen met de *Prins der Nederlanden* naar Curaçao. Twee zijn onderwijzeres, en een is verpleegster, bestemd voor het Gasthuis op Aruba.

Havenbeweging.

Ons bericht van de vorige week behoeft verbetering.

Niet 84 maar 97 zeilschepen liepen onze haven binnen gedurende de maand October. Dat geeft dus met de 94 stoombooten een totaal van 191 schepen voor 31 dagen, of nog meer dan zes per dag.

We tellen nu al in de eerste 10 maanden van het loopende jaar 999 zeilschepen en 717 stoombooten. Het belooft een echt record jaar te worden.

Het staatje der zeilvaart, dat we elders publiceeren, geeft een aardigen kijk op het uitgebreid net van verbindingen door onze zeilers met de omringende havens onderhouden.

Een vergelijking met dergelijke staat van vroeger, wijst op een verzetten der bakens, nu het getij verloopt.

Er zijn pientere reeders, die begrijpen, dat ze andere havens moeten zoeken, nu Maracaibo voor de zeilvaart zoo goed als verloren ging.

Neen, weest maar niet bang, we zullen niet uit de school klappen; maar denkt er aan: die 't eerst kompt 't eerst pompt.

Oud-Gouverneur Helfrich.

De heer HELFRICH heeft zijn oude studie der Oostersche talen weer opgenomen. In Deel LXIII der Verhandelingen van het Bataviaansch Genootschap van K. en W. komt een artikel voor over Midden Maleisch van O. L. HELFRICH.

Eerw. Zuster M. Leocritia! ✠

Dé Eerwaarde Zusters van Schijndel hebben het eerste offer aan de Missie gebracht.

Dinsdagmorgen tegen half vier is Zuster Maria LEOCRITIA, na een korte, maar hevige ziekte in den Heer overleden.

Nauwelijks twee maanden na aankomst op Curaçao.

Dat is een harde, onverwachte slag voor Moeder CRISTINE en hare medezusters van Sta. Rosa, een groot verlies voor deze jeugdige stichting, die zulke jonge krachten zoo goed gebruiken kon. De overleden Zuster telde pas 27 jaar, was in 't bezit eener bewaarschoolakte en had al de gelegenheid door haar lief en vriendelijk optreden de harten der kinderen te winnen.

Groot was de verslagenheid op St. Rosa, toen de dood dezer goede Zuster vernomen werd. De lijkkoets, welke het lijk van 't St. Elizabeths-Gashuis van de stad naar Sta Rosa overbracht, werd onmiddelijk door honderden menschen, waar de kleine stoet langs kwam, gevolgd. Van twee tot vijfuur, het uur der begrafenis, bleef de kerk gevuld met geloovigen, die luide den Rozenkrans baden.

Op het uur der begrafenis voegden zich bij de vele vrouwen in rouwgewaad een vrij aanzienlijk getal mannen, om aan de Eerw. Zusters een blijk van de deelneming te geven en de laatste eer te bewijzen aan de Overledene.

Mgr. VUYLSTEKE leidde persoonlijk de plechtigheden, geassisteerd door den Pastoor der Cathedraal, P. M. v. D. ELSEN, en den Pastoor der Parochie, P. ANTON. v. D. VEEN ZEPPENFELDT. De Hoogeerw Pater Vicaris Provinciaal P. M. LUYCKX, was met alle Paters van de stad, S. Mateo en Montagne tegenwoordig. De Eerw. fraters van Scherpenheuvel droegen het lijk grafwaarts, terwijl de Kapel van het Jongensweeshuis een treurmarsch speelde.

Na de kerkelijke gebeden werd de overledene bijgezet in het Priestergraf.

Moge de buitengewone deelneming een troost zijn voor de Eerw Zusters, en haar de overtuiging schenken, hoezeer hare nieuwe congregatie hier op Curaçao wordt gewaardeerd,

Mejuffrouw PETRONELLA MARIA VAN KESSEL werd te Boekel geboren, 31 Mei 1894: trad in 1912 te Schijndel in 't Klooster; legde in 1915 hare H. Geloften af en kwam 31 Aug. ll. op Curaçao.

Gedecoreerd.

De Heer S. E. L. MADURO werd door de Fransche Regeering begiftigd met het Officierskruis der Cambodge-orde en benoemd tot Consulair Agent op Curaçao. Onze gelukwenschen.

Naar Curaçao.

Eenigen tijd geleden plaatste de Curaçaosche Petroleum Maatschappij advertenties in Surinaamsche bladen om jongelui op te roepen voor haar dienst.

Per *Prins Frederik Hendrik* zijn er een vijftal vertrokken, t. w.: B. A. Landkoer, H. L. Fonseca, H. Kappel, J. J. Hermelijn en E. W. Pengel.

De Surin.

Nieuwe Booten.

De *Curaçaosche Stoomvaart Maatschappij* brengt twee nieuwe booten in de vaart; de *Baralt* op Maracaibo en de *Brion* waarschijnlijk op Sto. Domingo.

Cuba.

De *Chaparra* is Donderdag 3 Nov. na een reis van 16 dagen op Aruba aangekomen met 116 menschen, waarvan 68 op Curaçao thuis hooren.

Gracias á Maria is denzelfden dag als de *Chaparra* uitgevaren en brengt ook veel werkvolk terug, waaronder verschillende vrouwen.

De *Chaparra* kwam Zondagmorgen onze haven binnen om die na een paar uur weer te verlaten.

Grl. J. V. Gomez.

Onder dagteekening van 31 October werd te Caracas officieel bekend gemaakt, dat Generaal JUAN VICENTE GOMEZ een hevigen aanval van Griep te verduren heeft gehad, en door negen doktoren werd behandeld, die voortdurend in zijn onmiddelijke nabijheid vertoefden. Gelukkig is de Gekozen President en Generaal Commandant van 't Venezolaansche leger weer geheel en al hersteld, waarover Venezuela en zijn Vrienden zich van harte verheugen.

El Espectador, een courant van Bogotá, Colombia, deelt mede: zeker te weten, dat President HARDING aan Grl. GOMEZ een Nota heeft gezonden met het verzoek het Congres bijeen te willen roepen en langs legalen weg het land te besturen.

Heeft America nog niet genoeg aan Sto. Domingo en Haïti, dat het zich ook nog bemoeien gaat met het inwendig bestuur van Venezuela!

Posterijen.

Onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Gewone stukken: Leonor Juri, Guillermo Vázquez, (3), Goleta Americana Rebeca, Antonio J. Manriquez, I. Neuyabe, Lia, C. N. C. Pellegrin, Eugenio Kokers, Felicita Schop, Jan Williams, Adelaida de Severeyn.

Officieele berichten.

S. J. W. van vliet is benoemd tot opzichter over de algemeene begraafplaats en de barakken op Mundo Nobo en H. Rosbergen tot onderopzichter bij den keuringsdienst.

Aan Mej. Amy Johnson, klerk ten postkantore op St. Eustatius is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend.

De onderwijzer 3e. klasse E. A. L. Hassell is in activiteit hersteld en geplaatst aan de openbare school te Bottom op Saba, en Mej. A. L. Simmons is eervol ontheven als kweekelinge aan die school.

Aan den Gouvernements-Secretaris H. J. T. Boomgaart is tot herstel van gezondheid veertien dagen verlof verleend, en de tijd. 1ste commies Jac. F. Haayen is aangewezen om de functiën van Gouvernements-Secretaris uit te oefenen.

De seiner 3e klasse bij den post voor D. T. alhier F. Labega is overgeplaatst op St Martin N. G.

De tijd agent van politie 2e klasse J. P. Hengeveld is tijdelijk benoemd tot agent 1ste klasse, en J. B. Leonora is benoemd tot tijd. agent 2e klasse.

De openbare school te Kleinbaai op St. Martin is gesloten. De onderwijzer 3e klasse W. A. F. Labega is eervol ontheven uit de betrekking van hoofd dier school en overgeplaatst als hoofd van de school te Koolbaai.

De onderwijzer 4e klasse W. H. Buncamper is eervol ontheven uit de betrekking van hoofd der school te Koolbaai en de tijd. onderwijzer 4e klasse G. H. Davis is overgeplaatst naar de school te Philipsburg.

Aan Mej. M. M. Jarman, onderwijzeres in nuttige handwerken aan de openbare school op Bonaire, is eervol ontslag op haar verzoek verleend, en Mej. E. Debrot is als zoodanig aangesteld.

De infanterist R. Molenaar is werkzaam gesteld bij de politie als agent 2e klasse.

De infanterist A. B. Savans is op zijn verzoek eervol ontheven van zijne verdere werkzaamstelling bij de politie.

De gouvernements-geneeskundige J. Oduber is eervol ontheven van zijne werkzaamstelling op Bonaire en wederom geplaatst in het 2e district op Curaçao, en de Gouvernements-geneeskundige J. de J. Arends eervol ontheven van de uitoefening der armenpraktijk in het 2e district.

Zeilvaart.

In de maand Oct. 1921

Binnengekomen van:		*Uitgezeild naar:*	
Aruba	14	Aruba	18
Barbados	1	Barbados	5
Bonaire	39	Bonaire	43
Columbia	1	Bov. Eilden.	1
Guadeloupe	1	Columbia	2
Guanta	1	Fort de France	1
Higuerete.	1	La Vela	16
La Guaira	1	Macoris	1
La Vela	15	Maracaibo	3
Macoris	1	Pto Cabello	9
Maracaibo	5	Pto Rico	3
Pto. Cabello	12	Sto Domingo	2
Pto. Rico	1	Pto Sucre	3
Pto Sucre	2		
St Kitts	1		
Trinidad	1		
Totaal	97	Totaal	107

Phosphaat.

Het Deensche stoomschip „FAN" groot netto 2704 M3, gezagvoerder K Stabenow, komende van Leith, is de 25 October ll. te Newport aangekomen, heeft aldaar een lading phosphorzure kalk, groot 2.540.000 Kg. ingenomen, en is den 2n November naar Helsingborg vertrokken.

Lourdes.

heeft dezen zomer een ontzaglijken toevloed van pelgrims gehad, zooals vroeger nooit gekend. Alleen in de maand Augustus zijn er 211.000 pelgrims geweest, waarvan 48.000 alleen tusschen de dagen van 17 en 21.

Bekendmaking

De verkoop van Zilveren, Gouden, en Juweelen voorwerpen, beleend ter Spaar- en Beleenbank, van den *2den Januari 1920 t. m. 30 Juni 1920* onder *No. 589 Z. t. m. No. 458. A.* zal plaats hebben op Donderdag den 17en November a. s. en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao 12den Nov. 1921

De voorzitter

8 C. S GORSIRA.

Bekendmaking.

De Procureur-generaal in de kolonie Curaçao brengt hierbij ter kennis van het publiek in het algemeen en van de zeevarenden in het bijzonder, dat van Maandag, den 14n. November dj. tot en met Zaterdag, den 26n. d. a. v. door door het Garnizoen alhier met geweren schietoefeningen zullen worden gehouden op Caracasbaai, alwaar met scherp geschoten zal worden in de richting naar zee.

Gedurende de schietoefeningen zullen roode vlaggen geheschen worden boven het hek van de Quarantaine-inrichting, op het fort Beekenburg, op den seinpost Caracasbaai en aan het Spaansche water.

Curaçao, den 31n. October 1921.

De Procureur-generaal,

2—2 *J. B. GORSIRA.*

Staat van het aantal vaartuigen, die het eiland Curaçao in de maand October 1921 aandeden, met vermelding van hunne gezamenlijke inhoudsmaat.

	ZEILSCHEPEN.			STOOMSCHEPEN.		
		Inhoud in M³.			Inhoud in M³.	
	Aantal	Bruto	Netto	Aantal	Bruto	Netto
Maand September 1921.	97	15,106	13,790	94	349,130	201,546
Vorige maand	902	181,431	166,936	623	2,890,642	1,704,061
Totaal	999	196.537	180 726	717	3,239,772	1,905,607

Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en van de visscherij.

BUITENLAND.

Onze tijd heeft beginselen noodig.

Op een Jubilé-vergadering van de Oostenrijksche Katholieke „Volksverein” in Linz heeft Z. D. H. Mgr. Dr. Gföllner, Bisschop van Linz, een groote redevoering gehouden, waarin Z. D. H. in forsche lijnen de grondbeginselen, welke aan heel onze Katholieke actie ten grondslag moeten liggen, schetste. Het weekblad „Das Neue Reich” geeft deze bisschoppelijke redevoering voor het grootste gedeelte weer. *De Voorhoede* vertaalde er de voornaamste passages van.

Beginselen ! Een mensch zonder beginselen tast in het duister rond, betreedt zelf dwaalwegen en voert anderen in den afgrond mee. Want als de eene blinde den andere leidt, vallen beiden in den put. Er ligt iets huiveringwekkends in menschen, die zich verstouten anderen te leiden, zonder zelf zich van het doel en van den weg grondig op de hoogte te hebben gesteld.

In de maand Maart van het jaar 1896 reisde ik met een schip van P. naar L. Na een uur varen ontstond er plotseling een sterke misi, men kon op enkele minuten afstands niets onderscheiden. We varen aan de zuidpunt van Istrie, talrijke klippen staken uit de zee omhoog en talrijke visschersvaartuigen waren in de nabijheid: wij konden elk oogenblik worden aangevaren of zelf een der visschersbooten in het ongeluk storten. En het vreeselijkste was: de kapitein had geen kompas; hij wist niet of hij naar het Westen dan wel naar het Oosten ging: hij was de oriënteering volslagen kwijt; hij gaf dan ook het commando over aan een ander, die op goed geluk maar verder stuurde. Vier uren voeren wij in den mist voort en doorstonden verschrikkelijke angsten. Eindelijk, om 2 uur 's middags doortrok de zon het nevelfloers en, door Gods bijzondere schutse geleid, bevonden wij ons voor hei eiland L. Wee den vermetele, die zich zonder het zeker kompas van klare begselen aan het roer van een partij of van het schip van staat durft te stellen; zonder kompas en alleen afgaande op goed geluk bezeilt men niet de mistige nevelzee van de politiek, van de organisatie, van den socialen arbeid. Wat baat het schip de kunstigste machine-techniek, de prachtigste scheepsruimte, als aan het roer geen kompas is, of als een blinde het hanteert ? Het schip van Staat kan men niet overlaten aan het onzekere golvenspel van meeningen-van-den-dag, of aan de dwaze invallen van onrijpe, onervaren ééndags-menschen. Wij hebben een meridiaan noodig voor de bepaling van onzen afstand tot het doel, een poolster, waarheen wij in donkeren nacht kunnen opzien, een magneetnaald, die een vast punt wijst.

En deze diensten bewijzen ons beginselen, principepen — niet z. g. „beginsel-ruiterij”, want met beginselen voert men geen rijkunststukjes uit, wie echter beginseltrouw, zoo noodig, het „Non possumus”, (wij kunnen niet) van een Pius IX durft uitspreken, die niet bang is om in de minderheid te blijven, ja zelfs geheel alleen durft staan. Slechts mannen van zulke vaste beginselen hebben zegenrijk in de geschiedenis gewerkt, stormen afgeslagen, ja zelfs den ondergang van heele staten tegengehouden; intriganten echter, die achter de koulissen een schichtig spel van wisselvalligheden speelden, hebben nog steeds onheil over de tegenwoordige en toekomende geslachten gebracht.

Paus Gregorius VII was een man klein van gestalte, maar misschien de grootste Paus, daar hij met onbuigzame energie vasthield aan het beginsel, dat zijn stervende lippen nog prevelden: De gerechtigheid heb ik liefgehad, het onrecht gehaat! Daarvoor moest hij wel sterven in Ballingschap, maar daardoor redde hij ook Kerk en kultuur van tyrannie en zedeloosheid. Het grootste geschenk, dat God de Heer aan onzen tijd geven kan, zijn zulke sterke mannen, die niet heden in het leger van Christus, morgen onder de vaan van den Anti-Christ dienen, maar onwrikbaar op den rotsbodem van beginselen staan, die daarom ook nooit den grond onder de voeten verliezen en die, als het moet, eer hun hoofd dan hun beginselen offeren. Den 7en September 1303 werd de 84 jarige Paus Bonifacius VIII op zijn slot Anagni door zijn Fransche belagers met wapengeweld aangevallen; in naam van den Franschen koning Philips VI eischten zij zijn troonsafstand. Met de tiara op het hoofd en in vol pauselijk ornaat richtte de grijze herder zich op van zijn troon en sprak: Hier is mijn hoofd, hier mijn hals! Dat is de macht der beginselen en wie in onzen tijd vóór alles de beginselen naar voren brengt en hoog houdt, hij bewijst onzen tijd den groosten dienst. Bisschop Rudigier heeft eens gezegd: Mijn voornaamste beginsel is, dat men beginselen hebben moet. Hij heeft daarmede gewaarschuwd voor die valsche profeten en volksvleiers, die Christus vandaag in de woestijn, morgen in de binnenkamer zoeken, maar nooit vinden. Als vandaag de profeet Isaias, die het zoo goed meende met zijn volk, verschijnen zou, zou hij misschien de woorden herhalen: Mijn volk! Zij die u zalig prijzen bedriegen u en wijzen u de wegen des verderfs.

Wij hebben echter niet alleen beginselen, maar ook ware beginselen noodig. Als iemand in het gebergte een valsche wegaanduiding volgt, dan kan hij langs prachtige uitzichtpunten komen, hij kan zijn oog verlustigen in den aanblik van heerlijke landschappen, bruisende watervallen, stille meren, groene valleien, met ijs bedekte hoogvlakten: wat heeft hij ten slotte aan al die schoonheden, als hij zijn doel niet bereikt ? De wegaanduiding was valsch. En als iemand in een verkeerden trein stapt, dan kan hij volkrijke steden en vruchtbare landerijen voorbijvliegen: maar wat beteekent dit, als hij, bij het uitstappen een gansch ander eindstation hoort afroepen ? Anderen zullen spotten, hij zelf zal in vertwijfeling geraken. Hoevele menschen, alleen staande of in partijorganisaties vereenigd, gelijken op zulke zwervers in het gebergte en zulke reizigers op de spoorbaan. Zeker, zij gaan vooruit. Maar de wegaanduiding is valsch, de richting is verkeerd. Ware grondbeginselen zijn noodig. Maar wat en waar is de waarheid? Reeds Pilatus heeft dit gevraagd en voor hem stond toch de eeuwige Waarheid: ook voor ons staat de waarheid in den vorm der katholieke beginselen; die alleen zijn waar. Buiten het Katholicisme heerscht óf grove dwaling óf men vindt slechts eenige brokstukken van waarheid; buiten het Katholicisme is er geen waar christendom en daarom ook geen algeheele en volle waarheid. „Christen is mijn naam, Katholiek mijn bijnaam”, zoo schreef voor meer dan 1500 jaren bisschop Parianus en reeds omstreeks het jaar 100 na Christus voerde de Cristenen den naam van „katholieken”, zooals Ignatius van Antiochie getuigt, Dat is de oudste eeretitel, dat is het onderscheidingsteeken tusschen waarheid en dwaling; en om alle verwarring te voorkomen, noemen wij ons Roomsch-Katholiek, want voor ieder waar katholiek is de Paus van Rome wat het hart is in het levende lichaam: wie Rome verloochent, verloochent ook het ware Christendom en het ware Katholicisme.

Katholieke beginselen zijn noodig op alle gebied. Vooreerst op het wijde terrein der politiek in 't algemeen. Een oud slagwoord, waaraan echter thans niemand meer waarde hecht, luidde: godsdienst en politiek hebben niets met elkaar te maken. Merkwaardig! Niemand maakt zich drukker om den godsdienst dan onze politieke tegenstanders. Men zou meenen, dat de zorg voor brood en kolen, voor orde in den staat en voor veiligheid in het land allen tijd eu alle werkkracht voor zich op zou eischen: maar na de omwenteling was de eerste zorg van onze politieke tegenstanders gericht op den godsdienst. Het huwelijk moest radicaal hervormd worden, alle godsdienstige gebruiken moesten worden afgeschaft en de tegenwoordige godsdienst- en kerkvijandige bedoelingen en plannen onzer tegenstanders zijn zoo doorzichtig, dat men het naïeve geloof van een kind moet hebben, om het tegendeel aan te nemen. Godsdienst en politiek zijn met elkaar in den eersten graad verwant en het zou onnatuurlijk zijn, als zulke nauwe verwanten zich aan elkaar niets lieten gelegen liggen. De verhouding tusschen beide zal daarom steeds zijn óf vriendschappelijk óf gespannen, zoo niet beslist vijandig. Godsdienst en politiek kunnen nu eenmaal elkaar niet uit den weg gaan; want de weg der politiek kruist den weg van den godsdienst of loopt uit in een splitsing, die rechts naar de waarheid en links naar de dwaling voert: de eenige, door God zelf aangewezen en beproefde gids op dien weg is het Katholicisme met zijn veilige grondsbeginselen. Het katholicisme leidt den politicus niet bij elken stap aan de de hand en legt hem geen lastige voetklemmen aan, die hem in zijn bewegingsvrijheid hinderen: de politiek moet zooveel mogelijk vrij en ongehinderd voort kunnen gaan. Maar de katholieke grondbeginselen zijn wegwijzers en herkenningsteekenen, die geen enkele politicus over het hoofd mag zien; die beginselen zijn als sterke staaldraden, die beschutten tegen afgronden, waarin reeds honderden gestort zijn en millioenen zijn meegesleurd; die beginselen zijn vaste steunpunten, opdat men op het gladde ijs der politiek niet uitglijde en vóór alles wijzen die beginselen telkens weer heen naar het hoogste einddoel van alle politieke bewegingen, het einddoel dat gelegen is in het hooggebergte der eeuwigheid. Politieke successen, die behaald worden, zijn toch niet meer dan pleisterplaatsten, die in zoo verre iets beteekenen als zij den opgang der menschheid naar het hiernamaals verlichten en vergemakkelijken.

Een politicus moet niet slechts op de hoogte van zijn tijd zijn, maar nog veel meer op de hoogte van de eeuwigheid staan.

Het is daarom in 't minst niet beneden de waardigheid van den politcus, als zij zich door dezen berggids van het katholicisme laten raden en leiden, in plaats van op eigen risico lichtzinnige uitstappjes te ondernemen: voor den katholieken politicus bestaat zelfs de dure plicht de katholieke beginselen in 't algemeen en verschillende voorschriften van Rome betreffende staatkundige en politieke vraagstukken in 't bijzonder als onverbrekelijk richtsnoer te aanvaarden. Pius IX heeft in den Syllabus van het jaar 1864 een reeks politieke dwalingen vastgesteld. Leo XIII heeft verscheidene Pauselijke zendbrieven uitgevaardigd, waarin hij met zijn hoog gezag voorschriften en aanwijzingen geeft over de Kerk als Moeder der ware beschaving — over de gevaren van det socialisme — over den oorsprong van het burgerlijk gezag — over de christelijke staatsorde — over de voornaamste plichten van den christelijken burger — over het arbeidsvraagstuk — over de christelijke democratie; evenzoo Pius X over scheiding van kerk en staat — over katholieke en zoogenaamd neutrale arbeidsvereeniging.

En den 21en Maart 1920 vermaande de Paus Benedictus XV in een schrijven aan den Bisschop van Bergamo, dat de Encycliek „Rerum Novarum” van Paus Leo XIII en andere zendbrieven uit Rome over sociale kwesties nauwgezet moesten worden opgevold.

Katholieke beginselen op het terrein der sociale ordening.

Twee systemen staan hier onvereenigbaar en onverzoenlijk tegenover elkaar: katholicisme en socialisme. De ware katholieke democratie, zooals Leo XIII haar heeft gekenschetst, is opgebouwd op de Godsgedachte en op de meerwaarde der geestelijke goederen boven de stoffelijke productiegoederen; zij streeft na de harmonische samenwerking en vreedzame verzoening voor de verschillende klassen en standen op den grondslag van de sociale gerechtigheid, en de sociale liefde: zij heeft niets op met de dictatuur van één bepaalde maatschappelijke klasse, noch van een hoogere noch van een lagere klasse. Zij keurt niet af de door God zelf gewilde ongelijkheid der menschen, die daarom noch gelijke rechten noch gelijke plichten hebben. Het privaat bezit is haar heilig, want daarop rust de zekerheid en het ordelijk bestaan der maatschappij: heilig is haar ook het huwelijk, hetwelk het heilige doel heeft, niet alleen menschenkinderen in de wereld te brengen, maar ook Godskinderen voor den hemel op te voeden. Het huidige onkatholieke socialisme der sociaaldemocraten daarentegen is opgebouwd op de grootste en grofste ketterij der wereldgeschiedenis het materialisme. Het is in zijn diepste kern atheïstisch, het is uitdrukkelijk vooropgezette klassenstrijd, het miskent de natuurlijke grondslagen der maatschappij, waardoor het aan allen gelijke rechten toekent, zonder onderscheid van geslacht, stand en beroep het is een tegenstander van het privaat bezit en verklaart in zijn jongste staatsprogram den eigendom uitdrukkelijk slechts als een titel door de rechtsorde van den staat toegekend; het ziet in de huwelijk slechts een burgerlijke overeenkomst; het kent slechts een rechtvaardigheid, ten minste bij naam maar miskenf de veel grootere macht en noodzakelijkheid van de liefde tot instandhouding en vervolmaking der maatschappij: het voert eindelijk in zijn uiterste consequenties tot het communisme en bolsjewisme, tot de absolute diktatuur van het proletariaat d.i. tot de partijbajonetten. Men heeft deze gedachten maar uit te spreken om de volkomen onvereenigbaarheid van het katholicisme en het moderne socialisme te erkennen. Des te verbazingwekkender is het, dat men op naïve om niet te zeggen heiligschennende wijze Christus den Heer als den eersten socialist en de eerste christenen in Jerusalem als de eerste communisten heeft pogen voor te stellen. Met hetzelfde recht zou men Marx en Lassalle als navolgers der Apostelen kunnen betitelen. Christus de Heer echter heeft eén zóó scherp anti-sociaaldemocratisch maatschappelijk program opgesteld, dat slechts socialistische exergeten het nieuwe testament met de codex van het socialisme verwisselen kunnen; en de eerste christenen in Jerusalem waren zulke modelchristenen, dat onze communisten er hartelijk om zouden lachen, als men hen als geestelijke nakomelingen van zulke vrome voorvaderen zou willen voorstellen. Neen neen, katholieke sociologie en socialistische toekomststaat zijn door een onoverbrugbare kloof gescheiden: katholieke staatslieden nemen daarom den Bijbel en de Pauselijke Encyclieken ter hand, om zich omtrent den heropbouw der maatschappij te oriënteeren en een zekere maatstaf fe hebben bij de beoordeeling van vraagstukken over eigendom, stakingen, socialisatie enz. Katholieke arbeiders en arbeisters, die openlijk en moedig deze katholieke beginselen belijden, zijn tot nu toe bij ons in talrijke gevallen de betreurenswaardige slachtoffers geworden van de brutaalste en onrechtvaardigste terreur der sociaal-democraten, zij ondergaan een martelaarschap tot bescherming en redding der hoogste sociale goederen: het is daarom heilige plicht van onze volksvertegenwoordigers hen tegen verdere geweldaandoening te beschermen.

Katholieke beginselen in de pers

Eén eerste princiep is van te voren klaar en duidelijk: wij, katholieken, kunnen niet, en, al konden we, wij mogen niet bij de concurrentie met de vijandelijke pers alle middelen te baat nemen. Want de kolommen onzer bladen staan slechts open voor de waarheid en het recht, niet voor louter sensatie-bevrediging, en wat wij in het redactioneel gedeelte bestrijden. kunnen wij niet onder mededeelingen af annonces op schijnbaar onschuldige wijze weer laten binnensluipen. Wij kunnen ook niet bij de repotage over literatuur en kunst, over schouwburgen en volksvermakeiijkheden slechts den bedorven smaak van een zeker publiek in acht nemen, maar moeten het slechte slecht en het duistere duister noemen, want bovén alle kunst en literatuur staat de katholieke censuur van geloof en zeden. Daarom is er een tweede hoogst gewichtig beginsel betreffende de pers voor de katholieken zelf en dat luidt: 1e. gij moet de katholieken pers *in stand houden* en 2e. gij moet *alleen de katholieke pers* in stand houden. De socialisten bij ons hebben in verschillende organisaties hun dagblad verplichtend gesteld. Als ik de macht had, dan zou ik iederen Volksbondman en ook elke vrouw, aangesloten bij den zoo hoog te prijzen Vrouwenbond, verplichten tot een abonnement op een of ander katholiek blad; want er is, na den godsdienst, geen grootere macht op aarde dan de pers. Als het front der katholieke Kerk mocht gebroken worden, als zij bezwijken zou, dan wordt ons katholieken door de tegenstanders een nog veel smadelijker vrede gedicteerd dan die van St. Germain. Onze militaire tegenstanders hebben ons de wapenen afgenomen laten wij aan onze politieke tegenstanders ook niet de pennen onzer redacteuren uitleveren. In Amerika bestaat in verschillende streken voor de katholieken nog een zesde Kerkelijk gebod: „Gij zult de voorgeschreven kerkbelasting betalen”. Ik zou voor mijn katholieke diocesanen evenzoo nog een zesde kerkelijk gebod willen afkondigen: Gij zult de goede, katholieke pers lezen en ondersteunen. Onze pers is de lijfgarde van onze partij, de lijfgarde van ons katholieke volk.

Katholieke beginselen bij het onderwijs- en huwelijksvraagstuk.

Ons onderwijsprogram luidt niet: meer invloed vau den staat, maar meer invloed van den godsdienst in de school.

De eerste paragraaf van onze christelijke onderwijsregeling luidt: „Laat de kleinen iot Mij komen en leert hen alles onderhouden, wat ik u bevolen heb; want ieder leeraar heeft zijn leerbevoegheid van den Leeraar der menschen, van Christus. De school is ook recht en zaak der Kerk. Ongetwijfeld heeft ook het staatsgezag hierin mee te spreken, maar ook de ouders hebben iets te zeggen en vooral heeft de Kerk iets voor te schrijven.

Schoolhervormingen, welke het natuurlijke recht der ouders of het goddelijke recht der Kerk miskennen of verkorten, zal het katholieke volk nooit erkennen. Als het onderwijsgezag in strijd komt met God en Zijne Kerk, geeft zij zelf het parool tot den schoolstrijd aan het katholieke volk. Ons ideaal en het recht van een bijna uitsluitend katholiek land is de confessioneele school. Een onderwijzer wilde in dit land eens het schoolgebed afschaffen, maar als democraat meende hij ook het oordeel der kinderen te moeten inwinnen en zij antwoordden: „Wij willen bidden, mijnheer de onderwijzer”. Ja zeker, onze kinderen willen bidden, ook op de school.

Betreffende de huwelijkshervorming moge ik volkstaan met de verklaring, dat onze hervormers zijn Matheus en Paulus, en deze verklaren in den naam van Christus de verbreking des huwelijks als echtbreuk. Geen staatsgezag heeft van God de macht gekregen, om den huwelijksband te verbreken; deze macht heeft zelfs Rome niet, laat staan Weenen. Het getuigt van grenzenlooze onwetenheid in katholieke zaken, als men hier aan een toegegeven der Kerk ook maar in het geringste zou durven denken. Wat God verbonden heeft, kan de Kerk niet scheiden. Bisschop Rudigier schreef in 1872: het burgerlijk huwelijk is geen huwelijk, het is een concubinaat...

Een concubinat huwelijk noemen dat zou een leugen zijn en liegen mag men nooit en om geen enkelen prijs, noch mondeling, nog schriftelijk.

Programma's steekt men niet in den zak of achter de spiegel, maar neemt men ter hand om ze uit te voeren, voor zoover dat mogelijk is; want ook wij katholieken zijn geen doordrijvers, die onmiddelijk den boel stuk slaan, omdat een of aander punt van ons program voorhands achteruit gesteld moet worden of niet dadelijk tot verwezenlijking kan worden gebracht. Maar verstandig voortwerken, vasthouden aan de veroverde positie, doelbewust naar voren trekken is iets anders dan zwijgen waar men spreken, instemmen waar men protesteeren, ja en amen zeggen waar men beslist neen antwoorden moet; het laatste zou beteekenen verraad, een prijsgegeven van de grondbeginselen. van de eervan zich zelf... Gevaarlijker dan de terreur der tegenstanders is de onkatholieke lafheid.